

A Győri Ítéltábla a Lajer Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Zilahy Ügyvédi Iroda által képviselt **I. r. és II. r. alperes** ellen vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2017. január 25. napján kelt 4.G.40.062/2016/10/I.. számú ítélete ellen az I. és II. r. alperes részéről 11. és 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek fejenként 38.100-38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz - harmincnyolcezer-egyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Kft. (a továbbiakban: adós) minősített többségi befolyással rendelkező tagja a ... Kft. felszámolás folytán 2015. június 4-én megszűnt. A II.r. alperes 2005. november 29-étől 2011. július 15-éig, az I.r. alperes 2011. április 20-tól 2012. május 11-ig volt az adós ügyvezetője. Az adós 2011. július 15-től végelszámolás, a 2011. február 8-án előterjesztett kérelem folytán 2012. május 11-től felszámolás alatt áll. Az adós 2009. évi beszámolója 2010. november 27-én, a 2010. és 2011. évi beszámolója 2014. január 16-án került közzétételre. Az adós ellen az adóhatóság 2010. január 4-én és 2011. január 24-én, a ... Végrehajtó Iroda 2011. augusztus 23-án indított végrehajtási eljárást.

Az adós ellen indult felszámolási eljárásba a felperes hitelezőként jelentkezett be arra hivatkozva, hogy az adóssal 2008. november 18. napján kötött szállítási szerződés alapján a 2009. január 20.-2009. március 12. között kibocsátott 2009. május 21.-2009. szeptember 30-i időpont közötti esedékességű számlák szerint fennálló tokekövetelése 558.412,53 euro, egyúttal igényt tartott az egyes számlák után járó késedelmi kamatra is. Az adós és a felperes korábban, 2009. június 9-én, 2010. január 25-én, majd 2010. július 25-én megállapodást kötöttek a fennálló tartozás átütetmezéséről. Az adós az összesen 720.534,80 euro tartozásból a felszámolás elrendeléséig 162.122,27 euro fizetett meg.

A ... Ltd. magyarországi közvetlen kereskedelmi képviselete (továbbiakban:...) 2009. május 27-én 289.940,94 euro, a ... Kft. 2009. május 20-án 30.726.103,19 forint megfizetése iránt élt felszólítással az adós felé.

Az adós a ... s.r.o részére 2011. szeptember 20. és október 4. között 542.515,95 euro, a S.r.o részére 2011. szeptember 3. és szeptember 18. között 560.035,49 euro, a ... S.r.o részére 2011. szeptember 28. és október 20. között 1.187.980,92 euro értékben különböző termékeket szállított. A szlovákiai cégek a szállítások alapján fennálló tartozásukat nem fizették meg, azzal kapcsolatban

valamennyien 2011. november 9-én külön-külön okiratokba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek.

Az I. és II.r. alperesek előadása szerint az adós 2009. májusát megelőzően 368.483.143,- forintot, 2009. május 1. napját követően további 105.400.217,- forintot folyósított kölcsönként az adósi cégcsoporthoz tartozó gazdálkodó szervezeteknek. 2009. május 1. napjáig e kölcsönökből összesen 60.014.278,- forint térült meg.

A felperes a keresetében a Cstv. 33/A. §-ára alapítottnak annak megállapítását kérte, hogy az I. és II.r. alperesek az adós ügyvezetőiként eljárva a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekének figyelembevételével látták el és ezáltal az adós vagyona 1.201.669.443,69 forinttal csökkent. Álláspontja szerint az I. és II.r. alpereseknek a Cstv. 33/A. §-ába ütköző magatartásaként értékelendő a szlovákiai cégekkel kapcsolatos indokolatlan kockázatvállalás, a ... Bank Zrt.-vel kötött, az adósra hátrányos kölcsönszerződések valamint a ... Kft-vel kötött szerződés és az un. ... Csoport többi tagjának történt kölcsönnyújtás. A felperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét 2009. május 21. napjában jelölte meg. Hangsúlyozta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet megállapíthatósága szempontjából irreleváns, hogy a felperes utóbb fizetési haladékokat biztosított az általa követelt összeggel kapcsolatban az adósnak.

Az I. és II. r. alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet akkor állapítható meg, ha egy cég hátrasorolt kötelezettségekkel csökkentett tartozásállománya 10-20 %-os mértékben meghaladja a számviteli törvény szerinti eszközértéket, ilyen helyzet pedig az adósnál nem fordult elő. Állították, hogy a ... és a ... Bank Zrt. fizetési felszólításaira az adós teljesített. Az adóssal 2011 május 2-án szerződő szlovákiai cégek jól prosperáltak, a velük szemben fennálló követelés behajtása érdekében az adós mindent megtett. Az adós által a saját cégcsoportjának tagjai részére nyújtott kölcsönök nem voltak ingyenesek. Az adóhatóság által indított végrehajtás nem jelent fizetéseképtelenségi helyzetet. Rámutattak, hogy a ... Kft-vel és a ... Bank Zrt-vel kötött megállapodások 2009. május 21. előttiék, így azok a jelen eljárás szempontjából a felperesi kereseti kérelemben előadottakra tekintettel irrelevánsak.

Az elsőfokú bíróság 4.G..../2014/63/I. számú, a kereseti kérelemnek helyt adó ítéletét a Győri Ítéltábla a Gf.II..../2016/4/I. számú végzésével hatályon kívül helyezte. A másodfokú végzés indokolása rögzítette, hogy a törvényszék a Cstv.33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelem fennálltát mindkét alperes vonatkozásában helytállóan állapította meg tekintettel arra, hogy a felszámolás kezdő időpontjáig a 2010. és 2011. évi beszámolók közzétételére nem került sor. Rögzítette, hogy az adós legutolsó ismert vagyoni helyzetének időpontja a 2009. évi közzétett beszámolóra figyelemmel 2009. december 31. Ugyanakkor a szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításával az elsőfokú bíróság elzárta az alpereseket attól a lehetőségtől, hogy a fennálló vélelemmel szemben ellenbizonyítással éljenek. Az ítéltábla előírta, hogy a megismételt eljárásban az adós iratanyagának ismeretében tisztázni kell, hogy az adósi cégcsoporthoz tartozó cégek részére nyújtott kölcsönökre mikor, milyen feltételekkel került sor, az egyes kölcsönszerződések az alperesek hivatkozásának megfelelően visszterhesek voltak-e. Ezt követően a szakértői díj előlegezése után a törvényszéknek igazságügyi könyvszakértőt kell kirendelnie és a beszerzett szakvélemény alapján vizsgálnia, hogy az adósnál a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet mikor következett be, az I. és II. r. alperesek felelőssége miként alakul, figyelemmel arra is, hogy a II.r. alperes ügyvezetői tisztsége 2011. július 15-ével megszűnt.

A megismételt eljárásban az alperesek 4. sorszám alatt a korábbi eljárásban 16. és 54. sorszám alatt előterjesztett irataikkal egyezően nyilatkoztak az adósi cégcsoporthoz tartozó cégek részére nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság felhívására előadták, hogy a szakértői díjat nem képesek megelőlegezni, a hiányos iratanyagra tekintettel feltehetőleg a szakértő sem tudna érdemi választ adni az adós cég gazdálkodásával kapcsolatban (10. szám alatti jk.). A törvényszék a 10. sorszám alatti, fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett végzésében 161.500.000 Ft biztosíték adására kötelezte az alpereseket.

Az elsőfokú bíróság a 2017. január 25. napján kelt ítéletében megállapította, hogy az alperesek mint a ... Magyarországi Acélipari és Kereskedelmi Kft. ügyvezetői a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 1.201.669.400,- forinttal csökkent. Kötelezte az alpereseket a felperes javára 15 napon belül személyenként 76.300,- forint perköltség megfizetésére.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felszámolási eljárásban a biztosított hitelezői igényekkel rendelkező hitelező követelésének kisebb mértékű megtérülése mellett további hitelezői igények megtérülése nem várható. A megismételt eljárásban az alperesek a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetést követően nem terjesztettek elő bizonyítási indítványt az adósi cégcsoporthoz tartozó cégek számára nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban és nem előlegezték meg szakértői díjat. Kifejtette, hogy az I. és II.r. alperesekkel szemben a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerint vélelem fennállta volt megállapítható, tekintettel arra, hogy a felszámolást megelőző 2011. évben az éves beszámoló közzétételére vonatkozó kötelezettségének az adós nem tett eleget. Rámutatott, hogy a vélelemmel szemben az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben a tőlük elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteség elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében, e bizonyítási kötelezettségüknek azonban nem tettek eleget. A cégcsoport tagjai részére nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban az alperesek bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. Az az előadásuk, mely szerint az erre vonatkozó iratok a felszámolónál vannak ellentétben áll dr. **V.M.** felszámolóbiztos tanúvallomásával. Az adósnál a fizetéseképtelenséggel bekövetkező helyzet fennálltának kezdetét 2009. májusában állapította meg, utalva a Szegedi Ítéltábla Gf.I..../2013/5. számú döntésében írtakra. Rámutatott, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett adóhatósági végrehajtás is azt valószínűsíti, hogy az adós 2009-ben az esedékes fizetési kötelezettségeinek likvid pénzeszközök hiányában nem tudott eleget tenni. A felperes által 2009. május 21. napján megjelölt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennálltát támasztja alá a ... Kft. 2009. május 20-án, illetőleg ... 2009. május 27-én kelt fizetési felszólítása is. Az alperesek ugyan állították, hogy e követeléseket kiegyenlítették, ezt az előadásukat azonban nem tudták igazolni, a fizetési felszólításra kézírással vezetett feljegyzés az adósi teljesítés tényét nem támasztja alá. A Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerinti vélelemre tekintettel az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy a végelszámolási eljárás megindulását követően a szlovákiai megrendelőkkel kötött nagy értékű ügyleteknél a hitelezői érdekek figyelembevételével jártak el.

A törvényszék nem tartotta alaposnak a II.r. alperes azon védekezését, hogy a 2011. április 28-tól 2011. december 12-ig tartó betegállománya miatt nem tudott eleget tenni a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének. Az ezzel kapcsolatos, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár megkeresésre vonatkozó bizonyítási indítványnak azzal az indokolással nem adott helyt, hogy ugyanezen időszakban az I.r. alperes az adós önálló képviselőjére volt jogosult, másrészt önmagában az ügyvezető betegsége nem igazolhatja a cég törvényes kötelezettségeinek

elmulasztását. Rámutatott, hogy az adós többségi befolyással rendelkező tagja megszűnt, ezért mögöttes felelősségének megállapítására nem volt lehetőség. A felperesi kereseti kérelemnek a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése alapján adott helyt.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II.r. alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

Álláspontjuk szerint a törvényszék a tényállást nem tárta fel kellő mélységben, azt esetenként iratellenesen egészítette ki és a bizonyítékok mérlegelésével, valamint indokolási kötelezettségével kapcsolatos kötelezettségeinek sem tett teljes körűen eleget. A megismételt eljárásban csak az alpereseknek a felperes által meg nem cáfolt előadása áll rendelkezésre a peranyagban, annak értékelése, mellőzésének oka azonban az elsőfokú ítélet indokolásából nem állapítható meg.

A BDT.2010.2282. számú döntésre hivatkozva állították, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a végelszámolást megelőzően nem következett be, annak időpontját a felperes sem határozta meg pontosan. Az elsőfokú eljárásban kifejtett érvelésüket azzal egészítették ki, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem állapítható meg, ha a tartozás kifizetésére az adós képes, de fizetési kötelezettségeinek egyéb okból nem tesz eleget. Az időleges fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet csak akkor alapozza meg az ügyvezetők felelősségét, ha az a felszámolás elrendeléséig folyamatosan fennáll. Hangsúlyozták, hogy a felperessel kötött megállapodások azt eredményezték, hogy a felperesi számlakövetelés nem járt le, ezért a törvényszék tévesen hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Gf. I.../2013/5. számú döntésére. A ... Kft. fizetési felszólításaira kézzel vezetett feljegyzések nem utólagosak, az utalások ténye bankszámla kivonatokkal igazolt, azt a felperes sem vitatta. Rámutattak, hogy a ... Kft.-vel kötött szerződésre, a ... Kft. és a ... által közölt fizetési felszólításokra, az egyes végrehajtási eljárásokra, a banki hitelszerződések megkötésére a felperesi kereseti kérelemben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezteként megjelölt 2009. május 21. előtt került sor. A szlovákiai gazdálkodó szervezetekkel kötött szerződések időpontjában a II.r. alperes már nem volt a társaság képviselője. Utaltak arra, hogy e követelések behajtása peres úton rendkívül költséges eljárás lett volna, a tanúként meghallgatott felszámolóbiztos is úgy nyilatkozott, hogy ugyanezen indokok miatt nem kezdeményezett eljárást. Előadták, hogy az adósi cégcsoport tagjai részére adott kölcsönök folyósítását, azok visszafizetését bizonyították. Az elsőfokú ítélet indokolása szerinti ügyletek nem sértettek hitelezői érdekeket. Támadták az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy az az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk vallomásait nem ismerteti, holott azok nem támasztották alá a felperes állításait. Álláspontjuk szerint a 1/2011. (VI.15.) PK. véleményben foglaltak alapján az adós nem folytatott fedezetelvonó tevékenységet.

Előadták, hogy a II. r. alperes nem rendelkezik az adós irataival, azokat vezetői tisztsége megszűnésekor az I. r. alperesnek adta át. A II. r. alperes betegsége kellő indokául szolgált annak, hogy miért nem került sor az éves beszámoló közzétételre. Ezzel a II. r. alperes megdöntötte a Cstv.33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelmet. Sérelmezték, hogy a törvényszék elutasította az ezzel kapcsolatos további bizonyítási indítványt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott. A Cstv. 33/A.§ (3) bekezdése szerinti, valamennyi tényállási elemre vonatkozó vélelmet az alperesek nem döntötték meg. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fogalmát illetően a fellebbezési érvelés az elsőfokú ítéletben is meghivatkozott joggyakorlatra tekintettel téves. Az adós és a felperes között létrejött megállapodás alapján a felperesi számlakövetelés számviteli szempontból valóban nem tekinthető lejárnak, de ez nem változtat azon a tényen, hogy az adós nem rendelkezett likvid pénzeszközökkel kötelezettségei

teljesítéséhez és nem eredményezheti azt, hogy a hitelező elveszítené azt a jogosultságát, hogy az ügyvezetők felelősségének megállapítása iránt eljárást kezdeményezzen. Előadta, hogy a ... Kft-t illetően nem a szerződés megkötését, hanem annak fenntartását jelölte meg a kereseti kérelmet megalapozó körülményként. Hangsúlyozta, hogy az ügyvezetők egyetemleges felelősségéből következően nincs annak jelentősége, hogy a II. r. alperes mikor volt beteg. Rámutatott, hogy 2011. július 15-én a II. r. alperes részt vett az adós taggyűlésén, ezért az akadályoztatásával kapcsolatos fellebbezési érvelés minden alapot nélkülöz. A szlovákiai cégekkel történt szerződéskötés időpontjában, 2011. májusában a II. r. alperes az adós ügyvezetője volt. A cégcsoport tagjai részére nyújtott kölcsönök szükségességét az alperesek nem bizonyították. Kiemelte, hogy ezekre az ügyletekre úgy került sor, hogy ugyanezen időszakban az adós piaci alapú bankkölcsönöket vett fel.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

Az adós képviselőjére végelszámolóként az I.r. alperes volt jogosult. Az adóhatóság által az adós ellen 2010. január 4-én indított végrehajtási eljárás ténye ugyanezen a napon a cégnyilvántartásból törlésre került.

Az adós valamint a ... Közép-Európai Nemzetközi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság között közjegyzői okiratba foglaltan 2007. június 21-én, 2008. december 22-én és 2010. július 23-án jött létre hitelszerződés. Az egyes hitelszerződéseket a felek 2008. június 10. és 2010. szeptember 8. között többször módosították.

Az adós és a ... Kft. 2009. február 10. napján kötöttek szállítási keretszerződést, amelyben rögzítették, hogy a felek között 2007. február 20. napján bizományosi értékesítésre vonatkozó keretszerződés jött létre, amelyet a felek közös akarattal később megszüntettek. Megállapították, hogy a megszünt keretszerződés alapján az adósnak a ... Kft. felé 1.897.518,38 EUR tartozása állt fenn az újabb keretszerződés aláírásának napjáig. Az adós a fennálló tartozást kifejezetten elismerte. A szerződő felek a szerződés 2.6. pontjában megállapodtak, hogy a ... Kft-t, mint vevő terhelő vételár fizetési kötelezettségbe beszámítják az eladónak a vevővel szembeni követelés késedelmi kamat mértékével csökkentett részét, mely alapján a felek egymással szembeni követelése a beszámítás erejéig megszűnnek. A 2009. május 20-i, a ... Kft-től érkezett felszólításra az adós részéről kézzel rávezetésre került, hogy május 28-án 5 millió részutalás történt, a befejező rész június 3-án 25.726.103,- Ft.

A szlovákiai cégek részére az adós a 2011. május 2-i megrendelés visszaigazolás alapján szállított árut.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas, a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a másodfokú eljárásban a tényállás kiegészítésére az elsőfokú eljárásban ismertté vált peradatok alapján került sor.

Az adós ellen indult felszámolási eljárás kezdő időpontjára figyelemmel a jelen eljárásban irányadó Cstv. 33/A.§ (3) bekezdése szerint a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésére alapított kereseti kérelem esetén mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön

jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés *a)-d)* pontja szerinti beszámoló készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A jelen perben az nem volt vitatott, hogy az adós 2010. és 2011. évi beszámolója a 2000. évi C. törvény (Számv. tv.) 153.§ (1) bekezdése szerinti határidőn belül nem került közzétételre. A beszámoló utólagos, a felszámolás kezdő időpontja utáni közzététele a vélelem alkalmazását nem zárja ki (Debreceni Ítéltábla Gf.IV.../2015/4.). A vélelem azonban értelemszerűen csak attól az időponttól kezdődően állhat fenn, amelytől az annak alapjául szolgáló ok megvalósult (Debreceni Ítéltábla Gf. IV.../2015/4.). A törvényszék azt helyesen állapította meg, hogy a Cstv 33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelem fennáll, de annak kezdő időpontja nem 2009. májusa, hanem 2010. január 1. napja, mivel a 2009. évi beszámoló közzétételre került. A 2010. január 1. napját megelőző időszakra vonatkozóan vélelem hiányában a felperesnek kellett bizonyítania a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének kezdő időpontját valamint azt, hogy azt követően az alperesek az egyes szerződések megkötésekor a hitelezői érdekekre nem voltak figyelemmel, a gazdasági kockázatokat nem megfelelően elemezték (EBH. 2011. 2417.). A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet megállapíthatóságát illetően nem az alperesek által a fellebbezésben is hivatkozott közgazdasági megközelítés az irányadó, hanem azt kell vizsgálni, hogy az adós rendelkezett-e adott időpontban a tartozásai megfizetéséhez szükséges likvid vagyonnal (Kúria Gfv. VII. .../2013/9.), illetve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy láthatták, hogy az adós nem lesz képes az esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

Az adós és a ... Bank Zrt. illetve a ... Kft. között létrejött szerződések nem adnak alapot a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet megállapításához, mert azok egy kivétellel a kereseti kérelemben megjelölt időpontot megelőzően kötötték meg. A 2010. július 23-i szerződésnek pedig azért nincs ügyszó jelentősége, mert azt a felek olyan időpontban kötötték, amikor a fentiekben kifejtettek szerint a Cstv. 33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelem már fennállt. A felperes ugyan hivatkozott arra, hogy e szerződéses kapcsolatok fenntartása hitelezői érdekeket sértett, de a szerződéskötések időpontját meghaladóan a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének idejére vonatkozóan nem tett előadást.

A ... Kft. és a ... Kft. fizetési felszólításai ugyancsak nem szolgálhatnak alapul a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet megállapításához, mert az e követelések kielégítésével kapcsolatos alperesi előadást egyrészt a felperes nem vitatta, másrészt azt alátámasztja az az ugyancsak nem vitatott tény, hogy e cégek az adóssal szemben indult felszámolási eljárásba hitelezőként nem jelentkeztek be.

A szlovákiai cégekkel a szerződéskötésre 2011. május 2-án, vagyis a vélelemmel érintett időszakban került sor. A törvényszék iratellenesen állapította meg, hogy az adós ezeket az ügyleteket a végelszámolás kezdő időpontja után kötötte. A fellebbezésben írtakra tekintettel megjegyzi az ítéltábla, hogy a II. r. alperes a szállítások időpontjában nem, de a szerződéskötéskor az adós ügyvezetője volt.

Ha az adós az esedékessé vált tartozást nem teljesíti, de a hitelezővel meg tud állapodni a fizetés átütemezésében, a teljesítési határidő módosításában, az nem csak azt eredményezi - amint arra a felperes fellebbezési ellenkérelmében utalt -, hogy a tartozás számviteli szempontból nem tekinthető lejártnak, hanem azt is, hogy e követelés kapcsán a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem állapítható meg (Kúria Gfv.VII..../2013/9.).

Mindezekből következően az adós és a felperes között 2009. június 9-én, 2010. január 25-én, majd 2010. július 25-én létrejött megállapodásokra is figyelemmel a vélelmezett időszakon kívül eső, 2009. május 21-én fennálló fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a perben nem nyert bizonyítást. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor mindezek ellenére a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet

kezdő időpontját 2010. január 1. napja helyett a kereseti kérelemben írtakkal egyezően állapította meg.

A Cstv. 33/A.§ (3) bekezdés szerinti vélelem a tényállás minden elemére kiterjed (Győri ítélőtábla Gf. IV. .../2012/12, Pécsi Ítélőtábla Gf. IV. .../2014/3.). Ebből következően a megismételt eljárásban az ítélőtábla hatályon kívül helyező végzése szerint az alpereseknek kellett bizonyítaniuk, hogy a vélelemmel szemben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet mikor következett be, valamint, hogy annak fennállta alatt az ügyvezetők a hitelezők érdekeinek elsődlegességére figyelemmel jártak el. Az alperesek a rájuk háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tettek eleget, az elsőfokú bíróság felhívása ellenére szakértői díjat nem előlegeztek, így szakértő kirendelésére nem kerülhetett sor. A cégcsoport tagjai részére nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban dr. V.M. Magdolna, az adós felszámolója tanúvallomásában előadta, hogy a mérlegben és főkönyvi kartonban feltüntetett követelések alapjául szolgáló számviteli bizonylatok, szerződések nem állnak rendelkezésére. Az I. és II. r. alperesek nem vitatták, hogy az adós teljes iratanyaga nem áll a felszámoló rendelkezésére. A megismételt eljárásban 4. sorszám alatt előterjesztett beadványuk bizonyítási indítványt, új előadást nem tartalmaz. Az ítélőtábla észlelte, hogy a 4. sorszám alatti alperesi beadványt a törvényszék a Pp. 3.§ (6) bekezdésében írtak ellenére nem kézbesítette a felperesnek, de figyelemmel arra, hogy az I. és II. r. alperes az előkészítő iratban mindössze a korábban már ismertté vált előadását ismételte meg, ez nem tekinthető olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A kölcsönnyújtásokkal kapcsolatban nem állapítható meg, hogy azokra 2009. május 1-ét követően pontosan mikor került sor, az egyes ügyletkötések időpontjában a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállt-e. Ugyanakkor arra nézve sem áll rendelkezésre adat az alperesek előadásán kívül, hogy az egyes kölcsönökből milyen összegek térültek meg. Az alperesek előadást sem tettek arra nézve, hogy a cégcsoport tagjai részére nyújtott kölcsönöknek mi volt a lejárat, a követelések behajtása érdekében ügyvezetőként milyen lépéseket tettek. Mindezekre tekintettel az általuk e körben előadottak nem alkalmasak a Cst. 33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelem megdöntésére.

Az ítélőtábla osztja a törvényszék álláspontját azt illetően, hogy a II. r. alperes betegségének a jelen eljárásban nincs relevanciája, mert az ügyvezető betegsége nem mentesíti az adóst az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettsége alól, melynek teljesítéséért valamennyi vezető tisztségviselő egyaránt felel. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a 2011. július 15-i taggyűlésen - amint arra a fellebbezési ellenkérelmében a felperes is rámutatott - a II. r. alperes részt vett (4.G..../19/A/15.), ebből következően az általa csatolt okirati bizonyíték cáfolja azt az előadását, mely szerint a 2011. április 28-tól 2011. december 12. napjáig tartó betegsége gátolta ügyvezetői feladatai ellátásában.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú eljárásban vesztes I. és II. r. alperesek a Pp. 239.§ és 78.§ (1) bekezdése alapján viselik saját költségeiket, valamint kötelesek a felperesnek a fellebbezés folytán felmerült költségei megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfá-t is magában foglaló összegéről az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2017. július 5.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Ferenczy Tamás sk.

dr. Bajnok István sk.

a tanács elnöke,
előadó bíró

bíró

bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: